

Αθήνα, 7 Μαρτίου 2013

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο πρόεδρος της ΚΕΕΕ και του ΕΒΕΑ κ. Κωνσταντίνος Μίχαλος ανέπτυξε σήμερα τις θέσεις και τις απόψεις των Επιμελητηρίων ενώπιον της **Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής**, επί του υπό συζήτηση Σχεδίου Νόμου για τη διαμόρφωση φιλικού αναπτυξιακού Περιβάλλοντος για τις Στρατηγικές και Ιδιωτικές Επενδύσεις.

Αναλυτικότερα, ο κ. Μίχαλος ανέφερε:

«Σε μια περίοδο που η οικονομία μας γνωρίζει την πιο βαθιά ύφεση των τελευταίων χρόνων, οι μαζικές παραγωγικές επενδύσεις αποτελούν τη μόνη λύση για την έξοδο από την κρίση.

Το σχέδιο νόμου για τη Διαμόρφωση Φιλικού Αναπτυξιακού Περιβάλλοντος για τις Στρατηγικές και Ιδιωτικές Επενδύσεις αποτελεί αναμφισβήτητα, μια θετική πρωτοβουλία, που μπορεί να συμβάλει, υπό όρους, στην αύξηση της παραγωγής, τη βελτίωση της παραγωγικότητας, τη διεύρυνση της απασχόλησης και των εξαγωγών, καθώς επιχειρεί να βελτιώσει τα αναπτυξιακά κίνητρα του Ν. 3908/11, ενώ προάγει και συγκεκριμένες μεγάλες επενδύσεις.

Ωστόσο, για να καταστεί αποτελεσματικό εργαλείο για την δημιουργία ενός ευνοϊκού επενδυτικού περιβάλλοντος, χρειάζεται ορισμένες τροποποιήσεις ή προσθήκες που να κινούνται στις εξής τέσσερις κατευθύνσεις:

1. Διορθώσεις παραλείψεων της προηγούμενης νομοθεσίας, ώστε να διευκολύνεται η υλοποίηση επενδυτικών σχεδίων.
2. Προτάσεις για την υποστήριξη μεγάλων επενδυτικών σχεδίων στο πλαίσιο του χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων της Ε.Ε.
3. Βελτιώσεις στον υφιστάμενο επενδυτικό νόμο 3908/2011, ώστε να διευρυνθεί το πεδίο εφαρμογής του.
4. Περαιτέρω βελτιώσεις στον εξορθολογισμό της αδειοδοτικής διαδικασίας και την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας.

Όπως θα δείτε και στο κείμενο των παρατηρήσεων του Επιμελητηρίου μας, επί του σχεδίου νόμου, οι βασικότερες τροποποιήσεις που κατά την εκτίμηση μας πρέπει να γίνουν αφορούν:

- Τις ενεργειακές επενδύσεις. Πρέπει να συμπληρωθεί το σχέδιο νόμου ώστε να δημιουργηθούν γέφυρες μεταξύ του παλιού και του σημερινού αναπτυξιακού νόμου που θα διασφαλίζουν την επέκταση των επενδυτικών σχεδίων Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας.

Είναι επίσης αναγκαίο να διασφαλιστεί ικανό ύψος επιχορηγήσεων σε έργα ΑΠΕ είτε με άρση των περιορισμών συσσώρευσης κεφαλαίου ανά περιφέρεια είτε με την αύξηση του πλαφόν χρηματοδότησης ανά επιχείρηση. Διαφορετικά μεγάλες επενδύσεις σε ΑΠΕ είναι δύσκολο να γίνουν.

Τέλος είναι άκρως αναγκαία η παροχή ικανού χρόνου για την ολοκλήρωση μεγάλης πολυπλοκότητας επενδύσεων, που δεν προβλέπεται από το σχέδιο νόμου. Δεν είναι λογικό να τίθεται ο ίδιος χρονικός περιορισμός για την ολοκλήρωση επενδύσεων είτε πρόκειται για απλές ή πολύπλοκες επενδύσεις. Τα περιθώρια υλοποίησης σύνθετων επενδύσεων θα πρέπει να είναι τουλάχιστον διπλάσια από τα προβλεπόμενα.

- Οι κανόνες του παιχνιδιού πρέπει να είναι από την αρχή ξεκάθαροι για τους επενδυτές. Και αναφέρομαι στο άρθρο 7 παράγραφος 1 που προβλέπει την δυνατότητα αποχαρακτηρισμού κάποιων επενδύσεων από τις θεωρούμενες στρατηγικές. Το άρθρο χρήζει άμεσης αναδιατύπωσης. Υπάρχει ένα «δίδως» που μπορεί να παρεξηγηθεί και να θεωρηθεί «ίδιον» όφελος.

- Είναι ανάγκη ακόμη να διασαφηνιστεί αν η κυβέρνηση θέλει πράγματι να γίνουν μεγάλες και πολύ μεγάλες επενδύσεις. Γιατί με το άρθρο 19, παράγραφοι 2 και 3 μειώνει σημαντικά τις άμεσες ενισχύσεις για επενδύσεις πάνω από 50 εκατ. Ευρώ και τις αντικαθιστά με φορολογικά κίνητρα. Σε μια εποχή όμως που το τραπεζικό σύστημα αδυνατεί πλήρως να χρηματοδοτήσει επενδύσεις είναι αδιανόητο η κυβέρνηση να θεωρεί ως κίνητρο για νέες επενδύσεις την παροχή φοροελαφρύνσεων.

Η φοροαπαλλαγή δεν υποστηρίζει την υλοποίηση επένδυσης, αλλά μόνο τη λειτουργία της και μάλιστα σε βάθος χρόνου, από τη πρώτη κερδοφόρο χρήση που συνήθως επέρχεται μετά από τουλάχιστον μια πενταετία. Προτείνουμε λοιπόν να τηρηθούν οι προϋποθέσεις που προβλέπει άλλωστε και ο Περιφερειακός χάρτης Επενδύσεων της ΕΕ, για άμεσες επιχορηγήσεις και όχι φοροαπαλλαγές.

- Μείωση της γραφειοκρατίας στην πράξη. Είναι μια ακόμη αναγκαία προϋπόθεση για την υλοποίηση επενδύσεων. Δεν είναι λογικό να ζητείται η κατάθεση δυο και τρεις φορές των ίδιων γνωμοδοτήσεων, όπως συμβαίνει για παράδειγμα με την

παραχώρηση της χρήσης αιγιαλού, παραλίας και θαλάσσιου χώρου. Υπάρχει άλλωστε, εν προκειμένω, σχετικός νόμος που μπορεί να εφαρμοστεί για όλα τα επενδυτικά σχέδια, ο 3851/2010 που αφορά έργα ΑΠΕ.

-Τέλος, θα πρέπει να επανεξετασθούν και οι περιορισμοί που τίθενται για την χρηματοδότηση των κτιριακών υποδομών και εγκαταστάσεων των επενδύσεων, προκειμένου να μην δημιουργούνται προβλήματα στους επενδυτές.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ συντόμως και στο γενικότερο κλίμα που επικρατεί στην αγορά. Η ανάληψη, νέων επιχειρηματικών κινδύνων, ιδιαίτερα σε εποχές μεγάλων αβεβαιοτήτων, είναι μια σύνθετη διαδικασία, η οποία, πέραν των επενδυτικών κινήτρων, προϋποθέτει άρση των διάσπαρτων αντικινήτρων και, κυρίως, μια γενικότερη αναπτυξιακή φιλοσοφία, από την οποία, δυστυχώς, δε φαίνεται να εμφορείται η πολιτική που οριοθετούν τα Μνημόνια.

Επιγραμματικά, ορισμένα στοιχεία της πολιτικής που ακολουθείται, τα οποία αποθαρρύνουν τις νέες επενδύσεις, είναι:

- Οι διαδοχικές έκτακτες φορολογικές αφαιμάξεις των επιχειρήσεων και η κατακόρυφη αύξηση του φόρου επί των διανεμομένων κερδών αποτελούν, ουσιαστικά, τιμωρία της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και επηρεάζουν αρνητικά τους επενδυτές, πέραν του ότι στερούν από τις επιχειρήσεις τους αναγκαίους για νέες επενδυτικές πρωτοβουλίες πόρους.
- Η συχνή μεταβολή του φορολογικού μας συστήματος και οι υψηλοί φορολογικοί συντελεστές, σε μια εποχή όπου εντείνεται ο φορολογικός ανταγωνισμός, ακόμη και στους κόλπους της Ε.Ε., δεν εξασφαλίζουν τη σταθερότητα του περιβάλλοντος που τόσο αναζητούν Έλληνες και ξένοι επενδυτές, οι οποίοι ενδιαφέρονται για μεσο-μακροπρόθεσμες αποδόσεις.
- Το τραπεζικό μας σύστημα, αποκλεισμένο ακόμη από τις διεθνείς αγορές χρήματος και κεφαλαίων, δεν προσφέρεται, σήμερα, για συμπαραστάτης της ιδιωτικής επιχείρησης στην προώθηση νέων επενδυτικών σχεδίων, η δε κεφαλαιαγορά θα αργήσει πολύ ακόμη για να υποκαταστήσει τις τράπεζες στη διαδικασία άντλησης επενδυτικών κεφαλαίων. Εάν οι τράπεζες δε συνειδητοποιήσουν ότι αποτελούν εργαλεία ανάπτυξης και όχι κερδοσκοπίας, κανένας επενδυτικός νόμος δε θα μπορεί να λειτουργήσει.
- Τα σημερινά οξύτατα δημοσιονομικά προβλήματα δημιουργούν εύλογες αμφιβολίες για τη δυνατότητα του κράτους να διαθέσει, έγκαιρα, το σύνολο των εγκρινόμενων, για την ενίσχυση ιδιωτικών επενδύσεων, ποσών.
- Πέραν, τέλος, των διαφόρων κινήτρων, οι επενδυτές αποδίδουν μεγάλη σημασία στη σχετική γραφειοκρατία, που απορροφά σημαντικό χρόνο και χρήμα. Στον

τομέα αυτό, όμως, μέχρι σήμερα, μικρά και πάντως ανεπαρκή βήματα έχουν γίνει.

Καταθέτω αναλυτικά τις προτάσεις μας επί του σχεδίου νόμου για τη Διαμόρφωση Φιλικού Αναπτυξιακού Περιβάλλοντος για τις Στρατηγικές και Ιδιωτικές Επενδύσεις, ευελπιστώντας πως στις ίδιες κατευθυντήριες γραμμές κινείται και το πνεύμα της Επιτροπής, ώστε οι προτάσεις του Επιμελητηρίου μας να αποτελέσουν περιεχόμενο του νέου Αναπτυξιακού Νόμου, παρέχοντας τη δυνατότητα στον παραγωγικό ιστό της χώρας μας να υλοποιήσει τη σκοπούμενη επενδυτική ανάπτυξη στη χώρα μας.

Στην σημερινή συγκυρία, είναι αδιανόητο να μη γίνει κάθε δυνατή προσπάθεια απορρόφησης του συνόλου των διαθέσιμων κονδυλίων για επενδύσεις, μέσα φυσικά στο πλαίσιο της κείμενης Εθνικής και Ευρωπαϊκής νομοθεσίας, κάτι που υπενθυμίζω δεν έχουμε καταφέρει μέχρι τώρα ούτε μια φορά, βάζοντας αντιπαραγωγικούς περιορισμούς και εμπόδια. Θα ήταν τεράστια επιτυχία και ευχής έργο για τη χώρα και τους πολίτες της να εξασφαλίσουμε να μην χαθεί ούτε ένα Ευρώ από αυτά που έχουμε στη διάθεσή μας».

Επισυνάπτονται αναλυτικά οι παρατηρήσεις επί του νομοσχεδίου:

Παρατηρήσεις και Προτάσεις στο Σ/Ν για τη «Διαμόρφωση Φιλικού Επιχειρηματικού Περιβάλλοντος για τις Στρατηγικές και Ιδιωτικές Επενδύσεις»

1. Άρθρο 20, παράγραφος 18

Στην παράγραφο 18 του άρθρου 20 προβλέπεται η δυνατότητα υποβολής συμπληρωματικών αιτημάτων επέκτασης επενδυτικών σχεδίων ΑΠΕ σε περίπτωση που υπάρξει εκ των υστέρων τροποποίηση της αρχικής άδειας παραγωγής. Πλην όμως η δυνατότητα αυτή δίδεται μόνο στα επενδυτικά σχέδια που έχουν υπαχθεί στον Αναπτυξιακό Νόμο 3908/2011 και από παράβλεψη δεν καλύπτει και τα επενδυτικά σχέδια ΑΠΕ που έχουν υπαχθεί στον 3299/2004.

Κατά συνέπεια προτείνεται η ακόλουθη τροποποίηση της συγκεκριμένης παραγράφου:

«Ειδικότερα για τα υπαγόμενα στις διατάξεις του παρόντος Νόμου επενδυτικά σχέδια των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, καθώς και σε αυτά που έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του αναπτυξιακού νόμου 3299/2004, παρέχεται η δυνατότητα υποβολής Επενδυτικών Σχεδίων που αφορούν στην επέκταση υπάρχουσας ή υπό κατασκευή μονάδας, εφόσον η επέκταση αυτή είναι αποτέλεσμα της αύξησης της Παραγωγικής Ισχύος της Μονάδας λόγω της εκ των υστέρων τροποποίησης της αρχικής Άδειας Παραγωγής.»

2. Άρθρο 20, νέα παράγραφος- Τροποποίηση της παρ. 8 του άρθρου 5 του ν.3908/2011

Στον ν. 3299/2004 υπήρχε ορθά εξαίρεση από τους περιορισμούς συσσώρευσης κεφαλαίου, των επενδύσεων σε ΑΠΕ.

Στον ν. 3908/2011, άρθρο 5, παρ. 8, μάλλον από αβλεψία, δεν περιλαμβάνεται η αναφερόμενη εξαίρεση.

Προτείνεται συνεπώς να επανέλθει η εξαίρεση αυτή, με την μορφή νέας παραγράφου στο Άρθρο 20 του Σ/Ν, ως εξής:

« Στην παράγραφο 8 του άρθρου 5 του ν. 3908/2011, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Οι περιορισμοί της παρούσης παραγράφου δεν εφαρμόζονται για τα επενδυτικά σχέδια των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας».

3. Άρθρο 20, νέα παράγραφος - Τροποποίηση της παρ. 5 του άρθρου 5 του ν.3299/2004

Η κατασκευή μεγάλων έργων Α.Π.Ε. με κοινό υποσταθμό ή έργων που απαιτούν την κατασκευή υποθαλάσσιου καλωδίου διασύνδεσης, που είναι και τεχνικά πολύπλοκο έργο στην υλοποίηση αλλά και απαιτεί μεγάλο χρονικό διάστημα για την πόντιση του καλωδίου, αποτελούν ειδικά επενδυτικά έργα τόσο ως προς σκέλος της λήψης του συνόλου των αδειοδοτήσεων που απαιτούνται όσο και ως προς το σκέλος της κατασκευής τους. Για τον λόγο αυτό και για την ενθάρρυνση υλοποίησης μεγάλων επενδυτικών σχεδίων που έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του ν. 3299/2004, κρίνεται σκόπιμη η δυνατότητα παράτασης του χρόνου ολοκλήρωσης της επένδυσης σε ειδικές περιπτώσεις όπου αντικειμενικά η ολοκλήρωσή τους δεν δύναται να πραγματοποιηθεί εντός των χρονικών περιθωρίων που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις του ν.3299/2004.

Επειδή οι αντικειμενικές δυσκολίες κάθε μεγάλου επενδυτικού σχεδίου μπορεί να διαφέρουν, κρίνεται σκόπιμη η υιοθέτηση, σε ότι αφορά την δυνατότητα παράτασης του χρόνου ολοκλήρωσης ειδικών επενδυτικών σχεδίων Α.Π.Ε., αντίστοιχων διατάξεων που ισχύουν με τον ν. 3468/2006 (άρθρο 8), για την παράταση της άδειας εγκατάστασης, σύμφωνα με τις οποίες η παράταση χορηγείται στην βάση αιτιολογημένης πρότασης του επενδυτή με την προσκόμιση σχετικού χρονοδιαγράμματος.

Κατά συνέπεια προτείνεται η ακόλουθη ρύθμιση, με την μορφή νέας παραγράφου στο Άρθρο 20 του Σ/Ν:

«Στο τέλος της παραγράφου 5, του άρθρου 5 του ν. 3299/2004, όπως ισχύει προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Κατ' εξαίρεση των ανωτέρω, στις περιπτώσεις επενδυτικών σχεδίων έργων Α.Π.Ε. στις οποίες συντρέχουν μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) συνολικής ισχύος μεγαλύτερης των εκατόν πενήντα (150) MW που αφορά είτε μεμονωμένο φορέα, είτε διαφορετικούς φορείς που υλοποιούν επενδυτικά σχέδια Α.Π.Ε. με κοινή διασύνδεση και οι οποίοι φορείς έχουν καταστεί συνδεδεμένοι μεταξύ τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 42^ε του Ν. 2190/1920, κατά τον χρόνο υποβολής της πρότασης παράτασης, και β)

*Δ/νση: Ακαδημίας 6, 10671 Αθήνα, 6
Τηλ: (210) 3387105 (-06), Fax: 36.22.320,
e-mail: keeuhci@uhc.gr, <http://www.uhc.gr>*

σύνδεση με το Εθνικό Διασυνδεδεμένο Σύστημα μέσω ειδικού προς τούτου υποθαλάσσιου καλωδίου, η προβλεπόμενη στην απόφαση υπαγωγής προθεσμία ολοκλήρωσης της επένδυσης όπως αυτή ισχύει, μπορεί να παρατείνεται για χρονικό διάστημα ίσο με αυτό που απαιτείται για την ολοκλήρωσης της επένδυσης πλέον ενός έτους, μετά την υποβολή και έγκριση τεκμηριωμένης πρότασης με συνημμένο χρονοδιάγραμμα από τον φορέα της επένδυσης.»

Άρθρο 7, παράγραφος 1

Στο άρθρο 7, παρ.1, περ.3 του Σχεδίου Νόμου προβλέπεται ότι:

«3. Με αιτιολογημένη απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής Στρατηγικών Επενδύσεων (Δ.Ε.Σ.Ε.), κατόπιν σχετικής εισήγησης του Γενικού Γραμματέα Στρατηγικών και Ιδιωτικών Επενδύσεων, είναι δυνατόν να αποχαρακτηριστούν επενδύσεις που κρίνεται ότι δεν πληρούν πλέον τα χαρακτηριστικά των στρατηγικών επενδύσεων ιδίως όπως ορίζονται με τις διατάξεις του Άρθρου 1 του Ν.3894/2010 (Α'204) όπως έχει αντικατασταθεί από το Άρθρο 2 του Ν.4072/2012 (Α' 86) ή οι ενδιαφερόμενοι στρατηγικοί επενδυτές δεν έχουν εκπληρώσει τις οικονομικές τους υποχρεώσεις κατά τις διατάξεις του Άρθρου 12 του παρόντος»

Η δυνατότητα αποχαρακτηρισμού μιας επένδυσης στη περίπτωση που οι στρατηγικοί επενδυτές δεν εκπληρώσουν τις οικονομικές τους υποχρεώσεις είναι καθόλα εύλογη και δίκαιη. Αντιθέτως, η δυνατότητα αποχαρακτηρισμού για οποιονδήποτε άλλο λόγο είναι ασαφής, δημιουργεί σύγχυση ενώ ταυτοχρόνως είναι πρακτικά αδύνατον να τύχει εφαρμογής. Συγκεκριμένα:

- Μια επένδυση χαρακτηρίζεται ως Στρατηγική ανάλογα με τον κλάδο στον οποίο ανήκει και το οικονομικό της ύψος. Ωστόσο, είναι πρακτικά αδύνατον να υπάρξει μεταβολή του κλάδου. Εάν μια επένδυση η οποία όταν χαρακτηρίστηκε ως Στρατηγική αφορούσε πχ. στο κλάδο υπηρεσιών υγείας, είναι πρακτικά αδύνατον να εξελιχθεί σε μια επένδυση που θα αφορά σε οποιονδήποτε άλλο κλάδο. Ακόμα κι αν μπορούσε να γίνει αυτό, τότε θα ομιλούμε δια μια επένδυση εντελώς διαφορετική από αυτή που είχε χαρακτηριστεί ως Στρατηγική (ήτοι μια επένδυση με διαφορετικό επιχειρηματικό σχέδιο, με διαφορετικές απαιτήσεις αδειοδότησης κλπ) κι ως εκ τούτου είναι προφανές ότι ουδεμία υποχρέωση θα έχει η Επενδύστε στην Ελλάδα σχετικά με την προώθησή της.

- Ενδεχόμενη δυνατότητα αποχαρκτηρισμού σε περίπτωση που το κόστος μιας στρατηγικής επένδυσης κατέλθει του αρχικά εκτιμώμενου κόστους δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής δεδομένου ότι πριν χαρακτηριστεί μια επένδυση ως Στρατηγική, η αρμόδια επιτροπή αξιολογεί το προϋπολογιζόμενο κόστος σύμφωνα με τα στοιχεία κόστους που ισχύουν εκείνη τη στιγμή. Εάν λοιπόν στη πορεία υλοποίησης του έργου, το πραγματικό κόστος υπολείπεται του προϋπολογιζόμενου κόστους σε τέτοιο βαθμό που να είναι τελικά μικρότερο των ελάχιστων ορίων του Άρθρου 1 του Ν.3894/2010 (Α'204) όπως έχει αντικατασταθεί από το Άρθρο 2 του Ν.4072/2012 (Α' 86) είναι εξαιρετικά άδικο να τιμωρείται ένας στρατηγικός επενδυτής τη στιγμή μάλιστα που έχει καταβάλει διόλου ευκαταφρόνητα ποσά ως διαχειριστικές αμοιβές.

Κατόπιν των ανωτέρω, προτείνεται η παρακάτω διατύπωση:

«3. Με αιτιολογημένη απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής Στρατηγικών Επενδύσεων (Δ.Ε.Σ.Ε.), κατόπιν σχετικής εισήγησης του Γενικού Γραμματέα Στρατηγικών και Ιδιωτικών Επενδύσεων, είναι δυνατόν να αποχαρκτηριστούν επενδύσεις εάν οι ενδιαφερόμενοι στρατηγικοί επενδυτές δεν έχουν εκπληρώσει τις οικονομικές τους υποχρεώσεις κατά τις διατάξεις του Άρθρου 12 του παρόντος».

4. Άρθρο 19, παράγραφοι 2 & 3

Το προτεινόμενο Σ/Ν αντί να υποστηρίζει και να βελτιώνει το υφιστάμενο πλαίσιο σε σχέση με τις μεγάλες ΝΕΕΣ επενδύσεις («Μεγάλα Επενδυτικά Σχέδια»), λειτουργεί στην ουσία προς την αντίθετη κατεύθυνση μειώνοντας ακόμη περισσότερο την ενίσχυση προς τα **ΝΕΑ** μεγάλα ιδιωτικά έργα, τα οποία είναι άλλωστε εκείνα που καλούνται σε μεγάλο βαθμό να δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας.

Συγκεκριμένα, στο άρθρο 20, παράγραφος 3, καταργούνται τα στοιχεία β. βα. ββ και βγ της παραγράφου 3 του άρθρου 13 του ν. 3908/2011, με τα οποία προσδιορίζονταν το χορηγούμενο ποσοστό ενίσχυσης με συγκεκριμένο τρόπο. Αντ' αυτών, εισάγεται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου του υπό διαβούλευση Σ/Ν περιορισμός σύμφωνα με τον οποίο για τα Μεγάλα Επενδυτικά Σχέδια οι ενισχύσεις για ποσά πάνω από 50 εκ. θα δίνονται μόνο στη μορφή της Φοροαλλαγής.

Επιπλέον, το χορηγούμενο ποσοστό αλλά και η μορφή της ενίσχυσης δεν προσδιορίζεται συγκεκριμένα αλλά καθορίζεται κάθε φορά με απόφαση των ΥΠΟΙΚ και ΥΠΑΑΥΜΔ. Θα έπρεπε να ήταν σαφές ότι το ποσοστό ενίσχυσης είναι συγκεκριμένο και ότι η μορφή της ενίσχυσης είναι στην διακριτική ευχέρεια του φορέα της επένδυσης.

Η φοροαπαλλαγή δεν υποστηρίζει την υλοποίηση της επένδυσης αλλά μόνο την λειτουργία της και μάλιστα από τη πρώτη κερδοφόρο χρήση και έπειτα. Άρα, ένα ΝΕΟ Μεγάλο Έργο, για να υποστηριχθεί η υλοποίησή του, χρειάζεται ενίσχυση στην αρχική επένδυση. Διότι εφ' όσον το έργο δεν υποστηριχθεί αρχικά, είναι πιθανό να μη μπορέσει να υλοποιηθεί.

Προτείνεται συνεπώς η επαναφορά της διατύπωσης που υπάρχει στο άρθρο 13 του ν. 3908/2011, τουλάχιστον σε ότι αφορά τις παραγράφους α, β, βα, ββ, βγ, με διαφοροποίηση στην παράγραφο βγ ήτοι κατάργηση του περιορισμού που τίθεται σχετικά με το ανώτατο όριο (60%) της ενίσχυσης σε μορφή επιχορήγησης ή επιδότησης της χρηματοδοτικής μίσθωσης και με την προσθήκη / διευκρίνιση ότι η μορφή της επιχορήγησης θα είναι στην διακριτική ευχέρεια του φορέα της επένδυσης

Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται η μέγιστη σύμφωνα με τον Χάρτη Περιφερειακών Ενισχύσεων για τα μεγάλα επενδυτικά σχέδια υποστήριξη της υλοποίησης των ΝΕΩΝ μεγάλων έργων.

Άρα, το Άρθρο 19, παράγραφοι 2 και 3 του προτεινόμενου Σ/Ν διαμορφώνονται ως εξής:

Άρθρο 19, παράγραφος 2:

«Στην περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 13 του ν. 3908/2011 προστίθεται στο τέλος το παρακάτω εδάφιο:

«Η μορφή της παρεχόμενης κατά τα ανωτέρω ενίσχυσης αποτελεί επιλογή του φορέα του επενδυτικού σχεδίου»

Η περίπτωση βγ' της παραγράφου 3 του άρθρου 13 του ν. 3908/2011 αντικαθίσταται ως ακολούθως

«για το τμήμα που υπερβαίνει τα εκατό εκατομμύρια (100.000.000) ευρώ παρέχεται το 34% του κατά περίπτωση ανωτάτου ορίου περιφερειακής ενίσχυσης.»

Άρθρο 19, παράγραφος 3:

«Το στοιχείο γ της παραγράφου 3 του άρθρου 13 του ν. 3908/2011 καταργείται».

5. Άρθρο 19, παράγραφος 1

Το προτεινόμενο Σ/Ν, στο Άρθρο 19, παράγραφος 1, βελτιώνει το καθεστώς παροχής φορολογικών κινήτρων σε ότι αφορά την επίσπευση της παροχής φορολογικής απαλλαγής.

Όμως, στην περίπτωση μεγάλων **ΝΕΩΝ** επενδύσεων, ο περιορισμός που τίθεται για την κάλυψη του συνόλου της εγκεκριμένης ενίσχυσης με μορφή φορολογικής απαλλαγής μέσα σε κατά μέγιστο 12 (δώδεκα) διαχειριστικές περιόδους από την έναρξη λειτουργίας της επένδυσης είναι πιθανό να μην επιτρέψει στην ενισχυόμενη επιχείρηση να επωφεληθεί του συνόλου της εγκεκριμένης φορολογικής απαλλαγής δεδομένου ότι:

A. Για μια νέα επένδυση η πρώτη κερδοφόρος διαχειριστική περίοδος μπορεί να καθυστερήσει κάποια έτη και

B. Οι πρώτες διαχειριστικές περίοδοι επιβαρύνονται με την αποπληρωμή δανείων και συνεπώς παρουσιάζουν συνήθως μειωμένη κερδοφορία

Προτείνεται συνεπώς η επέκταση του επιτρεπόμενου χρόνου κάλυψης του συνόλου της εγκεκριμένης ενίσχυσης με μορφή φορολογικής απαλλαγής για τις ΝΕΕΣ Επιχειρήσεις από 12 σε 20 διαχειριστικές περιόδους ώστε να εξασφαλίζεται ότι υπάρχει επαρκής χρόνος για την κάλυψη του συνόλου της ενίσχυσης, με επαναδιατύπωση της σχετικής παραγράφου ως εξής:

Άρθρο 19, παράγραφος 1:

«Η περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 12 του ν. 3908/2011 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Το ποσόν...ποσού ενίσχυσης φορολογικής απαλλαγής. Το υπόλοιπο ποσό της εγκεκριμένης ενίσχυσης φορολογικής απαλλαγής καλύπτεται από τις νέες επιχειρήσεις εντός είκοσι (20) διαχειριστικών περιόδων ...»

6. Άρθρο 20, νέα παράγραφος - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν.2971/2001.

Στο Άρθρο 20 του Σ/Ν προτείνεται η εισαγωγή νέας παραγράφου με την οποία θα απλοποιείται η διαδικασία που προβλέπεται από τον ν. 2971/2011, άρθρο 14, παρ. 2γ, σε σχέση με την παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης αιγιαλού, παραλίας, συνεχόμενου ή παρακείμενου θαλάσσιου χώρου ή πυθμένα για την εκτέλεση νέων επενδυτικών σχεδίων. Συγκεκριμένα και κατ' αναλογία της διάταξης του άρθρου 14, του ν.3851/2010 για τα έργα Α.Π.Ε., θα πρέπει να καταργηθεί η υποχρέωση της Κτηματικής Υπηρεσίας του Δημοσίου να ζητά εκ νέου γνωμοδοτήσεις από το Γ.Ε.Ν., το Υ.Ν.Α. και την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού πριν την έγκριση της οριστικής μελέτης του έργου από την αρμόδια διοικητική αρχή εφ' όσον οι ως άνω υπηρεσίες έχουν ήδη γνωμοδοτήσει κατά την περιβαλλοντική αδειοδότηση του έργου.

Με τον τρόπο αυτό θα μειώνεται ο συνολικός χρόνος αδειοδότησης των επενδύσεων χωρίς να παρακάμπτεται κανείς αρμόδιος φορέας.

Προτείνονται συνεπώς η εισαγωγή της παρακάτω νέας παραγράφου στο άρθρο 20 του Σ/Ν:

«Στο άρθρο 14, παράγραφος 2, περίπτωση γ, του ν. 2971/2001, αντικαθίσταται ο όρος «Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας» με τον όρο «Υπουργείο Ναυτιλίας και Αιγαίου». Επίσης, στο τέλος της παραγράφου προστίθεται το παρακάτω εδάφιο:

«Εφ' όσον οι ως άνω υπηρεσίες έχουν ήδη γνωμοδοτήσει κατά την περιβαλλοντική αδειοδότηση του έργου και οι γνωμοδοτήσεις αυτές έχουν συνοποβληθεί από τον φορέα της επένδυσης με την οριστική μελέτη του έργου στην Κτηματική Υπηρεσία, δεν απαιτείται η αποστολή του φακέλου της οριστικής μελέτης στις ως άνω υπηρεσίες για τη διατύπωση σχετικής γνώμης».

8. Άρθρο 20, νέα παράγραφος - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν.3908/2011

Με δεδομένο ότι οι δαπάνες για κατασκευή, επέκταση και εκσυγχρονισμό κτηριακών εγκαταστάσεων αποτελούν σε πολλές περιπτώσεις το μεγαλύτερο μέρος του επενδυτικού κόστους που αφορούν σε υλικά περιουσιακά, ο περιορισμός στο 40% του ποσοστού των επιλέξιμων δαπανών οι οποίες μπορούν να ενισχυθούν είναι εξαιρετικά χαμηλός.

Προτείνεται η αύξηση του ορίου των επιλέξιμων δαπανών σε ποσοστό τουλάχιστον 70%.

Προτείνονται συνεπώς η εισαγωγή της παρακάτω νέας παραγράφου στο άρθρο 20 του Σ/Ν:

«Στο Άρθρο 3 παράγραφος 1 περίπτωση α του ν. 3908/2011, η υποπερίπτωση αα), αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Η κατασκευή, επέκταση εκσυγχρονισμός κτηριακών, ειδικών και βοηθητικών εγκαταστάσεων, καθώς και οι δαπάνες διαμόρφωσης περιβάλλοντος χώρου και υποδομών. Οι δαπάνες αυτές δεν μπορεί να υπερβαίνουν το 70% του συνόλου των επιλέξιμων δαπανών του επενδυτικού σχεδίου.»

Επίσης, για την ταχύτερη και λειτουργικότερη επίλυση των προβλημάτων, που έχουν δημιουργηθεί, επί δεκαετίες, σε σχέση με τις «άτυπες» βιομηχανικές περιοχές της χώρας, προτείνεται η προσθήκη, στο **άρθρο 21, 6¹⁵ παραγράφου:**

1. Περιοχές άτυπων βιομηχανικών συγκεντρώσεων, στις οποίες περιλαμβάνονται και τα ΒΙΠΑ-ΒΙΟΠΑ και οι ΕΜ-ΕΟ περιοχές της Αττικής που έχουν θεσμοθετηθεί με ΓΠΣ ή άλλες πολεοδομικές διατάξεις, μπορεί να χαρακτηρίζονται ως περιοχές που χρήζουν λειτουργικής και περιβαλλοντικής εξυγίανσης, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Για το χαρακτηρισμό αυτό προηγείται υποβολή σχετικής μελέτης στην αρμόδια υπηρεσία της ΓΓΒ, η οποία συντάσσεται και υποβάλλεται κατά προτεραιότητα με ευθύνη της πλειοψηφίας των ιδιοκτητών γης αυτής της περιοχής, είτε από τον οικείο ΟΤΑ Α και Β βαθμού, είτε από τα κατά τόπους Επιμελητήρια, είτε από το ΥΠΟΑΝ και τεκμηριώνει την αναγκαιότητα της εξυγίανσης της περιοχής και τα προτεινόμενα έργα και όρια.

2. Στις περιοχές που έχουν χαρακτηρισθεί κατά τα ανωτέρω ως περιοχές που χρήζουν λειτουργικής και περιβαλλοντικής εξυγίανσης μπορεί να ιδρυθεί «Επιχειρηματικό Πάρκο Εξυγίανσης» (ΕΠΕ). Για τον καθορισμό και τη λειτουργία του ισχύουν οι διατάξεις του παρόντος μέρους που εφαρμόζονται για τα επιχειρηματικά πάρκα του άρθρου 41 παρ.1α-δ και των άρθρων 43 έως 56 με τις εξής διαφοροποιήσεις.

α) Η εισφορά σε γη αποτελείται από ποσοστό επιφανείας κάθε ιδιοκτησίας πριν από την πολεοδομική μελέτη που ανέρχεται στο 15% της αρχικής έκτασης της ιδιοκτησίας χωρίς άλλη επιβάρυνση εισφοράς σε γη για κοινόχρηστους χώρους.

β) το ελάχιστο ποσοστό κοινοχρήστων και κοινωφελών χώρων θα είναι 15% υπολογιζόμενο επί της συνολικής επιφάνειας του ΕΠΕ .

γ) Η έκταση να έχει εμβαδόν άνω των 100 στρεμμάτων.

δ) Να υπάρχουν λειτουργικά και περιβαλλοντικά προβλήματα (ενδεικτικά αναφέρονται αρνητικές εκθέσεις από το Σώμα Επιθεωρητών Περιβάλλοντος, πρόστιμα, προβλήματα με τον υδροφόρο ορίζοντα, κυκλοφοριακή συμφόρηση, έλλειψη ή αναμόρφωση δικτύων ομβρίων, αποχέτευσης, οδοποιίας).

ε) Το άθροισμα των επιφανειών κάλυψης των δομημένων γηπέδων να υπερβαίνει το 15% της συνολικής οριοθετημένης έκτασης.

3. Φορέας υλοποίησης του έργου και της οργάνωσης του πάρκου ορίζεται ΑΕ που θα συγκροτήσει η πλειοψηφία των ιδιοκτητών γης ή άλλη εταιρία που θα έχει την έγκριση της πλειοψηφίας των ιδιοκτητών γης.

4. Μετά την έκδοση της απόφασης εφαρμογής της πολεοδομικής μελέτης οι εγκατεστημένες επιχειρήσεις μπορεί να εκσυγχρονίζονται μηχανολογικά και κτηριακά με τους όρους και τις προϋποθέσεις της απόφασης χαρακτηρισμού του πάρκου ως ΕΠΕ και της εγκεκριμένης πολεοδομικής μελέτης.

5. Το ποσοστό της εισφοράς σε χρήμα των ιδιοκτητών γης καλύπτει τις ανάγκες της ίδιας συμμετοχής και καταβάλλεται μετά την πράξη εφαρμογής.

6. Η υλοποίηση του έργου, η χρηματοδότηση και κάθε άλλο σχετικό θέμα ακολουθούν τις διαδικασίες του παρόντος νόμου.